

T-87. – A KIKERÜLHETETLEN DÖNTÉS és a LÉLEK PRÓBÁJA– Hé 8.
„A sárkány haragra lobbant az asszony ellen, és harcba szállt többi gyermekével,
aki megtartja Isten parancsait és kitart Jézus tanúsága mellett. ...” (Jel.12,17)

Embert próbáló idöket élünk. Egyre inkább szembesülünk olyan helyzetekkel, amikor választanunk kell. Lehet, hogy több lehetőség közül választhatunk, de a lehetőségekhez való hozzáállásunkban csak kétféle megoldás lehet: **Dönthetünk és választhatunk „jól”, vagyis olyan megoldást, amely Isten áldását hozza magával, és dönthetünk „rosszul”, vagyis választhatunk olyan megoldást, amely Istennel szembe megy.** Középut nincs, mert a „nem döntés” nem hordozza magában Isten melletti bátor kiállást. Ha inkább elodázásra kerül a dolog, akkor rövidebb, vagy hosszabb idő után halogatásnak, vagy kétkulacsos játszmának minősül.

Az Ószövetség embere is csak kétféle embert és tettet ismert: „áldottat” és „áldás nélkülit, vagyis átkozottat”. Ezért mondja így Jeremiél: **„Ezt mondja az Úr: Átkozott az a férfi, a ki emberben bíz és testbe helyezi erejét, az Úrtól pedig eltávozott az ő szíve!”** (Jer.17,5) A próféta meg is magyarázza: „az Úrtól eltávozott a szíve, a bizalmát emberi bizalomra cserélte, nincs áldás rajta.” --- **Jézus irgalmasabban fogalmaz, és ezzel az emberi döntés jogát és kötelezettségét helyezi előtérbe: „Két úrnak nem lehet egyszerre szolgálni!”** - Nincs olyan, hogy egy kicsit ide, és egy kicsit a másik oldalnak is. A „lelki köpönyegforgató” nem szokott annak az útnak végére érni, ahol Jézus várja!

A mai kor embere nem tanult meg dönteni. A nyugati ember a nagy liberalizmus miatt, a keleti ember és mi itt a két tábor között, a kommunista diktatúra jármában nyögve váltunk sokszor „nevelten” döntésképtelenné. Mindig megmondták, hogy mit gondoljunk, meghatározták, hogy „hogyan kell éreznünk”, hitünket pedig megnyomorították és felszínessé tették. – A nehézségekben nem tanultunk „lelkileg megedzödni”, hanem meghúztuk magunkat, és ez a mai idökben visszaüt. Nem ismertük fel a Szentírásban Jézus Szavát, hogy az nekünk is szól: „... Jézus azt felelte neki: „Kövess engem, hagyd a halottakra, hogy eltemessék a halottaikat.” (Mt.8,22)

Ezek után felmerül a kérdés, hogy **hol van a határ a „jó” és „rossz” döntés között?**
A Tízparancsolatban: I. = „Én vagyok a te Urad, Istened, és csak Nekem szolgálj!” – Engem szolgálj testvéreidben is! Más szavakkal, **olyan legyen az ember „szolgálata”, hogy az tetszen Istennek.** Mint ahogy Szent István: **egyszerre szolgálta Istent és országát, és szolgálata tetszést nyert Istennél. Szentjeink bemutatták a történelemben, hogy mi a helyes szolgálat.** Vannak példáink a hatalom csúcsán lévöktől is, és az egyszerű kolostorlakóktól, és a hitükért és hazájukért életüket feláldozóktól is. (Hosszú a sor!)

Legyen olyan a szolgálat ma is, és még a hétköznapi tevékenységében is, hogy érzelmileg, akaratában, irányultságában magában hordozhassa Isten Áldását. Emberként nem biztos, hogy meg tudjuk valósítani a legszebb gondolatokat, de **legalább a szándék legyen igazi!** Istent szolgálni nem folyamatos ájtatoskodást jelent, ahogy egyesek gondolják, hanem **Hozzáfordulást, imát, és szívből jövő tetteket. „Neki szolgálni” azt is jelenti, hogy nem tehetünk senkit és semmit Isten és önmagunk közé,** bár olykor ez nagyon nehéz, különösen a családban élőknek. És mindez azért kell, hogy így történjen, **hogy az Úr Vezetése érvényesülhessen az életünkben, és szeretetteink életében is.** Minden más emberi elképzelés, vágy és akarat vagy rendelkezések stb. csak az I. Parancsolat után jöhet!

És hogy **hol van a másoknak való engedelmesség határa?** - Jézus a Szentírásban pontosan rámutat: **Ott a határ, ahol az éppen kérdéses, földi dolgokban való engedelmesség betartása sértheti Istent!** Jézus mennybemenetele után Péter és az apostolok a Főtanács elé kerültek, mert az erős tiltás ellenére is hirdették az Evangéliumot. Amikor a főpap kérdőre vonta őket, **„Péter és a többi apostol így válaszolt: „Inkább kell engedelmeskedni Istennek, mint az embereknek!”** (ApCsel.5,29)

Más példát is említhetünk: A Szentírásban többször szerepel a farizeusok kérdése, hogy szabad-e szombaton gyógyítani? Ez olyan kérdés volt Jézus korában, amely által azzal próbálkoztak a farizeusok, hogy „megfogják” Jézust, hogy elítélhessék. És Ő mindannyiszor megfelelt nekik: **„A szombat van az emberért, és nem az ember a szombatért!”** (Mk.2,27) – **„Ki az közületek, a kinek számára vagy ökre a kútba esik, és nem vonja ki azt azonnal szombatnapon?”** (Lk.14,5)

Egy napiainkból vett példa: A „kézbe áldozás” kérdése hasonló, de komolyabb és jóval erősebb az előző példánál. Például Sarah bíboros felszólítása 3 bő oldalnyi indoklással együtt 2020 nyarán került fel a világhálóra: **„A Vatikán Istentiszteleti és Szentségi Kongregációjának prefektusa felszólítja a katolikusokat, hogy az Oltáriszentséget nyelvre és térdelve fogadják.”** – Ez a felszólítás a Megváltó és az Oltáriszentség iránti megbomlott tiszteletet igyekszik helyreállítani, rámutatva arra, hogy Istent sérti a jelenlegi gyakorlat, és nem a Teremtő megsértése, és a Legnagyobb Gyógyítótól való elzárkózás a megoldás a jelen kor problémájára. – Ez utóbbi megállapítás más területeken is igaz.

Vagy éppen egy manapság megélhető példa: Olyan kormányunk van, aki nem akarja meghatározni az Egyház életét, mint tették ezt a kommunista idökben, hagyja, **„tegye mindenki a maga dolgát”!**
A hívek pedig megélik: **Úgy készülünk a Húsvétra, a Megváltás ünnepére itt, Szűzanya Országában, hogy (sok helyen) a Szentségek szolgálatából (Szentgyónás, Szentáldozás!) kirekesztik a híveket!**

Vannak helyettesítő tényezők: Szenteltvíz helyett van fertőtlenítő szer, amitől **NEM FÉL** az ördög, mint a szenteltvíztől! – És a „lelki tisztulás” idején, Húsvét előtt sok helyen nincs Szentgyónás!

Van Online-mise. A pap bemutatja a Szentmisét, és egy helyen azt mondja: „**Ne vétkeinket nézzed Urunk, hanem Egyházad hitét!**” – s közben látjuk az üres padosorokat! Mire is nézzen akkor az Úr?!

Az Úr Jézus nagy szenvedéssel, a Megváltó-küldetésének akaratával járta végig a Golgotát, és azért szenvedte el a borzalmakat, hogy eggyé válhasson velünk, hogy testileg, lelkileg tisztítsa, védje, mentse a gyenge kis embert! Azt a kis embert, akit a hatalmas bukott szellemiség és csatlósai folyamatosan és durván eltérítenek Tőle!

Egy Szentségimádáson mély lelkeséggel, így imádkozott a pap: „Uram, Jézus! Csodálom a Te Isteni Szeretetedet. Az egyszerűség, a kicsinység, az alázatosság útját választottad, hogy eljőjjél hozzánk, közénk. Kicsi gyermekké lettél Betlehemben, a Keresztre mentél, **Keresztre feszítettél... és kenyérré váltál azért, hogy senkinek se kelljen Tőled félnie, hogy mindannyian Hozzád jöhessünk.**” – Ez a Szentségi Jézus a legnehezebb időszakban elvételik az emberektől! ... Soha nagyobb szükség nem volt az Egyházért és a papokért való imára!

Ó, Istenem! Áldd meg papjaidat! Adj a Magyar Egyháznak olyan hitet, Hozzád mindenben hű vezetőket és papokat, akik a Te követésedben meg nem inognak, és minden területen, szóban és tettben egyaránt Téged követve bátran kiállnak az Igazság mellett, és kéréseidet és a Szűzanya kéréseit figyelembe véve vezetnek bennünket! Erősítsd meg őket, hogy bátran felvállalják mindazt, amit Te, Irgalom Istene a lelkek mentése érdekében vársz tőlük az irgalmasan cselekvő szeretetben. Amen.

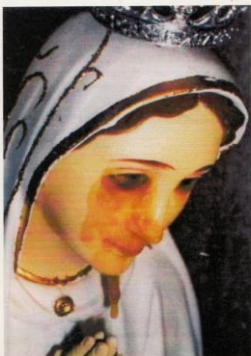
Az ember mindig emberi módon él, minden pozícióban hozhat jó és rossz döntéseket. „Jézus így válaszolt Pilátusnak: „**Semmi hatalmad nem volna rajtam, ha felülről nem adatott volna neked: ezért annak, aki engem átadott neked, nagyobb a bűne.**” (Jn.19,11) A hatalom senkit nem véd meg emberségétől, sőt, hibáit és erényeit is kirakatba helyezi! A hatalom tehát a rendeletet hozó személy „**próbaköve**”, amivel vagy sikeresen megbirkózik, vagy elbukik, de ez esetben sokakat magával ránt! Középút itt sincs! Lehet kevésbé sikeres valaki, vagy bukhat kisebbet vagy nagyobbat, esetleg csak „megcsúszhat”, de az eredmény akkor is csak kétféle módon határozható meg az ő saját lelkiismerete alapján, és tetteinek másokra gyakorolt hatása szerint. Az ítélet azonban Istené!

Meg kell tanulnunk tehát helyesen gondolkodni, helyesen dönteni és jól imádkozni!

A Jó Pásztornak juhái vannak: birkák és bárányok. Ez utóbbiak jól ismerik a Pásztoruk Hangját, és fontos, hogy a „vezérürü” is közülük kerüljön ki, mert az előbbieket csak mennek a többi után...

Ki kell most hangsúlyozni:

Senki nem mondhatja, hogy Jézus vagy Mária Édesanyánk nem készített fel időben arra, ami most van, vagy a közeljövőben történni fog. Az Úr mindenfajta elképzelhető módon „jeleket” ad. Az utóbbi időben megsaporodtak az *Oltáriszentség csodák*. Vannak az égen, a csillagokban és a felhőben megmutatkozó jelek, amelyek bejárják a világhálót. De vannak maradandóbb jelek is immár régóta.

Drága Szűzanyánk
könnyező fatimai szobra Jánoshidán

Jönnek a jelek! Prófétikusak:

Édesanyám könnyet, s sebeim vért hullatnak!

Valódi a könny, s valódi a vér, mi a köszororból folyik,
A kövek is könnyezik, ahogy Megváltód benned kínoztatik!

Már a kő mutatja azt, mi benned zajlik,

S te még mindig nem látod,

hogy ki az, ki téged naponta irányít?!

Miből van a szíved, mivé tetteid magad?

Mivé tetteid ember magad, ha tudod, hogy

SZABAD az AKARAT?!*

Maasmechelen, 1983. =>

Gyakorlatilag, erős figyelmeztetőként került
visszaidézésre ez a két kép a közelmúltból.

Végezetül gondoljunk vissza most a T-85-ös jelű írásra, amely a „*Betlehemi Csillagról*”, annak égi helyzetéről, értelmezéséről és mondanivalójáról szól.

Ott az egyik helyen a következő került lejegyzésre: „**Minden, ami ezután az emberiséggel történik, próbák sorozatát hozza magával.** Erős és kemény próbákat, amelyek mindegyikében az Úr felteszi a kérdést: „**Velem vagy nélkülem?**” – a szabad akaratú döntés nem kerülhető el! Az Úr itt határozottan szól, és egyértelmű választ kér, de hogy a kérdés ne ítélet legyen még, Irgalma is jelen van! Aki ilyenkor határozott, Istennek szóló „igent” mond, Jézus azt Övéhez sorakoztatja!” – „Az embernek egyre erőteljesebben kell kinyilvánítania, hogy Istenhez, vagy a sötétség urához akar tartozni, sőt ezt olykor többször is meg kell ismételni!” – És tegyük most hozzá: minden újabb esemény bekövetkezténél lelkünknek szüksége van arra, hogy megerősítsük magunkat Istennek tett ígéretünkben.

Húsvéti időszak van, magunkba nézés, tisztulás, tisztítás ideje... Több lelkiismereti tényező között fel kell tennünk magunknak ezt a kérdést is: „*En (bármilyen földi pozícióban is!) hová tartozom? A birkák vagy a bárányok közé? Helyesen, Jézus öröme követem-e Parancsolatait, vagy valahol megalkuvó vagyok? Észreveszem a hibát, de másokra mutogatva hátuk mögé bújok, és nem teszek semmit? Igyekszem-e, nevelem-e magamat annyira, hogy alázattal, de Isten Igazságára figyelve felhívjam a figyelmet a helytelenségekre? ... Meg akarom-e hallani az Úr Hangját? Elfogadom-e a kényelmetlenségeket, és mindent megteszek-e azért, hogy megbirkózzak velük? ... stb.*”

Tanuljunk Jézus tanításaiból! Szent Fausztina Naplójából való a következő idézet. „Hirtelen megpillantottam az Urat, aki így szólt hozzám: **„Tudd meg, hogy ha ennek a képnek a megfestését, s az irgalmasság egész művét elhanyagolod, az ítélet napján nagyszámú lélekért kell felelned.”** - ... Fülemben csengtek a szavak, hogy az isteni ítélet napján nemcsak magamról, hanem más lelkekről is számot kell adnom. Ezek a szavak mélyen a szívembe vésődtek. Amint hazaértem, bementem a kis kápolnába Jézushoz, arca borultam a Legméltóságosabb Oltáriszentség előtt, s így szóltam az Úrhoz: **„Mindent megteszek, ami erőmből telik, de kérek, maradj mindig velem, és adj erőt, hogy a Te Szent Akaratodat teljesíteni tudjam, mert Te mindent megtehetsz, de én semmit sem magamtól.”** (N.154)

Nekünk, mai embereknek mit mondana Jézus? Milyen hanyagsággal, mulasztással szembesítene, ha most kellene Elé állnunk?

Emlékezzünk: a „Megtévesztő” becsapósan működik! Ahogy a Paradicsomban cselekedett, ma is ugyanúgy tesz: Szépnek mutatja azt, amit el akar hitetni, még a legnagyobb hazugságokat is! Pedig az Úr Jézus figyelmeztetett: **„Megmondom én nektek, kitől féljetek: attól féljetek, aki miután elvette az életet, elég hatalmas ahhoz, hogy a pokolba taszítson. Igenis, mondom nektek: tőle féljetek!”** (Lk.12,5) Az említett mai példák jól mutatják, hogy keresztény emberként meg kell tanulnunk Isten Akaratát keresve helyesen dönteni, és meg kell tennünk mindent Jézus Tanításának tisztaságáért: Isten, földi Hazánk, családjunk, és magunk jó lelkiismerete miatt is! - És ebben sincs kivétel az Úr előtt! Gazdag vagy szegény, hatalomban lévő vagy hétköznapi, egyszerű hívő: **Emberi vállalkásainkban kötelességünk Isten Igazságát minden jó szándékunkkal és akaratunkkal élni, védeni és követni!**

Azért szükséges magunkban megvizsgálni, és újból és újból visszagondolni a figyelmeztetésekre, mert egyszer, ha levetjük a földi „ruhát”, és a lélek ott áll Isten előtt, ott **nem lesz másokra mutogatás, nem lesz: „Ó monda!” Mindenki a saját szabad akaratú döntését, és annak eredményét viszi az Úr elé!**

És ekkor Isten szólhat így is: **„Értelmet adtam neked. Mit kezdél vele az Irányomba való szabad akaratú döntések idején ott, abban a helyzetben, ahová helyeztelek?...”** – És az ember látja majd valamikori hanyagságát, gyávaságát, hitetlenségét, vagy éppen elfecsérelt kegyelmi lehetőségeit... és azok hatását...

Nem lesz egyszerű látvány!

És az sem árt, ha tudjuk, hogy ez csak a kezdet!...

Emberek vagyunk, gyengék... Sokszor megcsúszunk... De legalább a folytonos javító szándék legyen a helyén, mert ez lesz az, amely – ha a fenti kérdés elhangzik – **erőt ad ahhoz, hogy képesek legyünk Isten lábához borulni és Irgalmába belekapaszkodni!**

Visszatérve a T-85-ös jelű íráshoz, ahol részletesebben idézett néhány gondolat a Jelenések Könyvének 12. fejezetéből. Abban a részben az „Asszony” pusztába menekülésére két időpont-meghatározás is szerepel.

A második meghatározás (egy évig, két évig és félévig) már megosztja a korábbi ezerkétszázhatvan napot, és bizonyos, Isten Terve szerinti, közeljövőben bekövetkező eseményekre utal...

Majd ezután jön a 12. fejezet utolsó – a mottóban szereplő – mondata: **„A sárkány haragra lobbant az asszony ellen, és harcba szállt többi gyermekével, aki megtartja Isten parancsait és kitar Jézus tanúsága mellett. ...”** - **Ezt éljük most!** – Hogy mennyire így van, a Nagyböjt elején jött a hír: „Hamvazószerda éjszakáján ismeretlenek vandál módon megrongálták a Lengyelország szent vértanúiról elnevezett częstochowai templomnál álló Szűz Mária-szobrot. A Szűzanya mindkét kezét letörték és a talpazathoz dobták. ...” - (A cikk fájdalmasan folytatódik valamilyen istenellenes csoport keresztényüldözéséről...)

Nincs tehát semmi csodálkozni való a mostanában zajló fájdalmas történéseken!

Fel kell ismerni, hogy milyen időket élünk, de azt is, hogy az Úr vár bennünket, szólít, várja, hogy felébredjünk, magunkhoz térjünk, és felelősséggel felvállaljuk feladatunkat. Várja – az utolsó pillanatig várja(!) – hogy egyénileg és népszinten meghalljuk a Szót: **„Kövess Engem!”** – és hogy vezethessen!

„Kövess Engem!” - mondja az Úr, mert **„Hamarosan eljövök, s velem lesz a jutalmam, hogy mindenkinek megfizessek tettei szerint. Én vagyok az Alfa és az Ómega, az Első és az Utolsó, a Kezdet és a Vég.”** (Jel.K. Befejező rész 12-13.)

2021. 03. 09.

www.marianus.eoldal.hu

Szeretettel: M.G.Mária

* Részlet a „MEGVÁLTÁS ÜNNEPÉRE” című imaversből (Főmenü IX. Verses IMÁK – 2007.04.11.)

** Forrás: <https://pestisracok.hu/meggyalaztak-es-megrongaltak-szuz-maria-szobrot-lengyelorszagban-a-vandalok/>